

BULLETTINEN

JANUAR - JUNI 2019

Den Høye Sannhets Grad

- *Ukekalenderen*
- *Besøk hos loge 40 Vern Horten*
- *Gutta på tur!*
- *Juleavslutning*
- *Torskeaften*

- *På æren løs*
- *Den Høye Sannhets Grad*
- *Den Edle Kjærlighets Grad*
- *Torskeaften*
- *Høstkalenderen 2019 og mye ..*

HUSK VENNEAFTEN 30.10.2019 OG START ARBEIDET NÅ!

Gode brødre!

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Melvin Henriksen

OVERMESTER

Vi går inn i den lyseste og varmeste av de fire årstidene når solen står høyest på himmelen. I Norge regner vi månedene juni til august som sommer og den innledes med sommersolverv på den nordlige halvkulen. Så har vi lagt bak oss nok et vårprogram og nær 100 % av denne embedsmannsperioden nærmer seg slutten og det nye embedskollegiet vil ta over stafettpinne. Vi avslutter denne vårterminen 29. mai og tar med oss våre ledsagere til det tradisjonelle sommermøtet.

I perioden har vi hatt en gjennomsnittlig fremmøteprosent på 35 og for Embedsmennene er tilsvarende prosent 88. Samtidig er vi godt fornøyd med at Embedsmennene nå gir beskjed ved fravær og ofte finner vikar.

Tidligere i vinter fikk Ansten Slaathaug Den Edle Kjærlighets Grad, Terje Christian Pedersen og Ansten Slaathaug Den Høye Sannhets Grad og Erlend Sæterdal Andersen og Kai Enger ble innviet 15. mai. Inge H. Gjørva fylte 80 år 22. mars og Christopher Rayner-Battle har sin 80-års dag 6. juni.

Beklageligvis valgte to brødre å slutte i vår Loge i vårsesjonen. Vi synes det er leit når brødre, som har vært medlem en god stund, velger å forlate oss.

Brødrenes 5 min er videreført. Tilbakemelding fra brødrene tyder på at dette er godt mottatt som et hyggelig innslag i Logen. Når det er tidsmessig rom for det, setter vi også av tid til etisk post.

Etter ca. ett år med prøveordning besluttet vi 30. januar å begynne logemøtene kl 19:00. Dette ble godkjent av Stor Logen 16. februar og ny og oppdatert særlov ble sendt ut til alle Logens medlemmer.

Vi har nå foran oss en sommer med lange og lyse dager. Først i september møtes vi igjen til nye møter i høstterminen. I mellomtiden skal brødrene kose seg på terrassen eller i hagen, på hytta, besøke slekt og venner, kanskje en tur i vakre Norge eller en utenlandsreise som har vært planlagt lenge.

Uansett: Da ønsker jeg alle brødrene og deres familier en riktig god sommer.

Onsdag er LOGEDAG

Logens valgte embedsmenn 2017 - 2019

OM	UM	Storrepresentant	Fung. Eks OM	Skattmester	Sekretær
Melvin Henriksen	Terjen Volden	Øivind Vinje	Torstein Kallåk	Inge Laskemoen	Inge Håkon Gjørva

JM Bulletin er et internblad for Loge nr. 56 Johan Middelthun I.O.O.F.

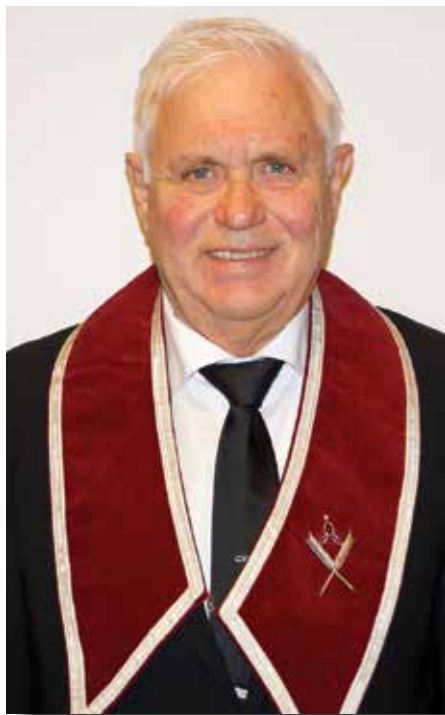
Ansvarlig redaktør: OM Melvin Henriksen, Redaktør: Pål Haugs

Redaksjonsråd: Frank Arnesen, Jan Arne Flattun og Inge Håkon Gjørva.

Redaksjonen ønsker stoff til Bulletin, helst på e-postadresse pahaugs@online.no

Innlegg i bladet står for innsenderens egne meninger uten at redaktøren eller redaksjonskomiteen tar stilling til innholdet såfremt det ikke åpenbart strider mot Odd Fellow Ordenens etiske prinsipper.

Sekretæren informerer

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Inge Håkon Gjølva

SEKRETÆR

En pause fra logen er nær: Sommer. Det gleder de fleste av oss til. Likevel litt vemodig ettersom dette er slutten på en periode hvor jeg har fått ha den glede, og ikke minst ære, å være logens sekretær.

I de fire årene jeg har tjent dette embete, har jeg lært mye om logens liv og levnet. Likevel er det med litt vemod jeg takker av som sekretær.

Det har skjedd en god del. Nye brødre er kommet til, forfremmelser er gjennomført, og veteranjuveler er delt ut.

Frammøte i logen har vært bra. Snitt for hele perioden 2017-19 ble 36,7 %. Medlemsmassen har dessverre ikke endret seg i positiv retning, men dette skyldes ikke bare for få innvielser, men også naturlig frafall og utmeldelser.

Nøkkeltall for perioden 2017 - 2019

Data	2017	2018	1.halvår 2019
Antall medlemmer	70	67	65
Snittalder	68	68	68
Nye medlemmer	3	0	0
Utmeldte medlemmer	0	1	2
Døde	0	2	0
Antall møter	20	18	10
Frammøte i %	38	37	35
Snittalder på de som har møtt	67	67	66
Aldersfordeling (%)			
21 - 30 år			0
30 - 50 år			8,5
50 - 70 år			41,4
Over 70 år			50,1

Etter mye strev med å få skikkelige kapper til vår loge, har vi endelig lyktes i å finne en dyktig syerske av slike. Nye kapper vil derfor være i hus til høstsesjonen starter opp. Siste sosialaften ble en skuffelse mht oppmøte fra brødrene. Kun 20 stilte opp. Derimot var givergleden stor blant de frammøtte, og resultatet ble veldig bra. Fremtidens sosialkveldarrangementer bør nok bli gjenstand for større oppmerksomhet. Det går nå mot forhåpentligvis en fantastisk sommer og kanskje blir det slik Alf Prøysen skrev:

"Det var en deilig sommerdag at Pelle sa til Kari:

Nå går vi ut i skauen for det er så mye bær. Så får vi med oss Lillebror og Kjellmann og Mari for det er nok å ta av, det er mange tuer der."

*Ønsker alle brødrene og deres familier
En Riktig God og Solfylt Sommer!*

Redaktørens hjørne

Bulletinen

Bulletinen ferdig for første halvår og sommeren er rett rundt hjørne. Jeg takker for meg som redaktør for denne perioden og så får vi se hva høsten bringer. Frank Arnesen fortjener en kjempe-takk for mye hjelp med tekster og korrekturlesning.

Jeg har prøvd å lage et blad som viser litt det vi hele tiden snakker om, blide brødre som koser seg og har det bra sammen på ettermøtene. Jeg har ønsket mere smil og ikke bare alvorlige herrer i mørk dress som spiser smørbrød. Det har vi fått, og mener det er veien å gå i fremtiden også.

Pål Haugs, redaktør

4

ET NYTT KALENDERÅR STARTET TIDLIG I LOGEN I 2019

ONSDAG

2

JANUAR

*Rakettene hadde vel bare
så vidt landet
da brødrene tok tak i nytt loge-år
og startet med Nyttårsloge.
En fin sermoni og
starte vår-sesongen med.*

DET EDLE KJÆRLIGHETS GRAD tildelt Ansten Slaathaug

Det første ordinære møte i det nye året var Eks OM aften onsdag 16. januar med en gradspassing i DEKG.

Med erfarne embedsmenn på stolene ble vi vitne til en solid gjennomføring av ritualet med engasjerte og godt forberedte deltagere i gradsspillet Fung. OM var SDSS Per Arild Nesje som med sine fung. embedsmenn kapellan Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann, EX OM DSS Espen Rud og UM EX OM Lars Bemer utførte

sine plikter på en forbilledlig måte. Recepienden fikk en god opplevelse i et spill med god innlevelse og tydelig budskap. Dette gradsspillet dreier seg om fordommer, mistanker og usikkerhet. Når disse tankene settes på prøve, er det ikke lett alltid å se løsningen. Men den kommer i form av et offer – tilgivelse og hjelp til sin neste.

Spillet foregår i en helt annen tid, men kan lett overføres til vår egen. En stor takk til EX OM Henning Augestad som steppet inn som CM på et øyeblikks varsel. Meget sporty og dyktig gjort! Som vanlig var de øvrige aktører godt forberedt i et krevende spill.

Ved brodermåltidet ble br. Ansten gratulert av kveldens fung. OM som også var hans fadder ved innvielsen 22. november 2017. En solid loge-bror med stort potensiale som er eslet til interessante oppgaver i logen og følger oppfordringen om å møte når han kan.

SDSS Per Arild benyttet også anledningen i kraft av sitt oppdrag i Storlogen å minne både om nåtid og fremtid for vår egen Loge. En positiv utvikling i årene fremover er avhengig av årlig innvielse av 4 nye brødre rundt 45 år i 10 år fremover. Det er altså bare å sette i gang rekrutteringsarbeidet for fullt.

Hovedpersonen i DEKG takket for seremoni og så frem til logelivet. Det fulgte også gode ord fra EX OM både til recipienden og resten av brødrene: I vår loge er du alltid velkommen til å ta ordet – alle vil deg godt! Det er nok av den grunn at brodermåltidet alltid er et lite høydepunkt.

Vi trives i hverandres selskap mellom gode historier, latter, sang og god mat og drikke.

En takk til fung. UM Lars Bemer for å skape en hyggelig ramme om kveldens møt

På med arbeidsklærne

ONSDAG
23.
JANUAR

Dette ble en logekveld i arbeidets tegn. Med jevne mellomrom blir det i logesalen lest en oversikt over døde brødre og da blir det klart for alle at Ordenen har mange «godt voksne» OF-brødre i sine loger.

Det er naturligvis veldig bra – dette at brødrene trives med logelivet og derfor står løpet helt ut selv om flere ikke kan møte så ofte av ulike årsaker. Verdsatter vi dette høyt nok eller retter vi oppmerksomheten og kanonene for mye på håpet og ønsket om foryngelse? Hva mener du?

Veteranene Oddmund Reppe og

Sverre Haug har påtatt seg oppdraget å nedtegne vår loges historie i anledning 60 års jubileet og det er utmerket. Men like beundringsverdig er det ikke at logen mangler oversikt over hvor alle logens eldre protokoller befinner seg i øyeblikket – ikke. Men å ble jakten er igangsatt og hele 4 logebrødre påtok seg oppdraget! Snart kommer det svar på savnetmeldingen.

Storlogen krever at Særloven for logene skal oppdateres. OM kunngjorde derfor i dagens møte noen av endringene bl.a. at vår loge begynner kl 1900 – en endring som allerede er

innført og vedtatt, bød på varm mat, god stemning og fyldig voksenkor i F-dur. En hyggelig logekveld med god atmosfære. Vi håper å se deg blant oss neste gang.

Torske aften

Loge 56 Johan Middelthon

Torskeaften

Denne kvelden skulle stå i torsken og kulturens tegn, noe som er blitt en årlig tradisjon i vår loge. Nå var det duket for musserende vin som vi hygget oss med til en Mini-konsert av en fremragende musiker. Deretter fortsatte kvelden med torske-aften med fersk skrei og «en liten følgesvenn» for de som ikke kjørte bil. Og det ble mat og musikk ble godt mottatt.

En logekveld med god mat, sang om torsk og felemusikk med Bjarne Magnus Jensen! Musikkansvarlig Jan Helge Østerhagen fra loge 132 Albert Schweitzer har et meget spennende kontaktnett av musikere og sangere. Takket være br Jan Helges hjelp kunne Bjarne Magnus Jensen stå for kveldens musikalske innslag.

ONSDAG

27.

FEBRUAR

HUSK VENNEAFTEN 30.10.2019 OG START ARBEIDET NÅ!

ERIK BYE Vår Beste Dag

Kom og lytt til lyset når det gryr av dag!
 Solen løfter sin trompet mot munnen.
 Lytt til hvite sommerfuglers vingeslag:
 Denne dag kan bli vår beste dag.
 Stien som vi gikk i går er like ny,
 hemmelig som ved vårt første morgengry.
 Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre!
 Dagen i dag den kan bli vår beste dag.
 Kom og lytt til dypet når vi ror mot land!
 Hør maneten stemmer sine strenger.
 Løfterik er tonen i et fiskevak:
 Denne dag kan bli vår beste dag.
 Fjorden vår er like ny og blå og blank.
 Blikket ditt er fritt og ryggen like rank!
 Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre!
 Dagen i dag - den kan bli vår beste dag.
 Kjære lytt til mørket når vår dag er gått.
 Natten nynner over fjærne åser.
 Mangt har dagen skjenket oss i stort og smått,
 mer, kan hende, enn vi har forstått.
 Månen over tun og tak er like ny,
 men tier stille om vårt neste morgengry!
 Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre!
 Dagen i morgen skal bli vår beste dag!

PÅ TUR TIL LOGE 40 VERN I HORTEN

ONSDAG

20.

MARS

Onsdag 20. mars ble et høydepunkt av 2 grunner: dagen for vårjavndøgn i godt vær og 17 forventningsfulle JM-brødre i buss på vei til vårt årlige møte med loge VERN i Horten. Det ser vi alltid frem til. På en måte føles det som vi treffes oftere. Det er trolig fordi kjemien mellom våre 2 loger er helt på plass. Denne gang skulle 2 brødre tildeles DEKG og det er alltid spennende å overvære gradspasseringer i andre loger.

Det første som slår en når en ankommer logehuset i Horten er den gode atmosfæren som møter oss. Selveikalet virker innbydende med bl.a. sine tradisjonsrike sittegrupper og spill med en levende fortid fra Speilsalen på Grand Hotell i hovedstaden. Dette inntrykket sammen med et fyldig fremmøte av brødre dra den stedlige loge føler vi oss mer enn velkommen.

Man blir litt andektig når man sitter i logesalen. Denne salen har virkelig sjel og når OM Randulf Meyer ønsker oss velkommen føler vi også det. Og deretter kan vi overvære en gradspassing i DEKG slik loge Vern definerer den. Og populært sagt: Det er godt innafør. Med en dyktig og trygg CM-vikar og en følgesvenn som kunne sine replikker blir det en god opplevelse for en så godt som fullsatt logesal.

Brodermåltidet bød på meget god stemning, sang, svinestek med tilbehør og hyggelig vertskap. Receptiendene ble omtalt i hyggelige ordlag og det var tydelig at de så frem til det videre logeliv.

Og som vanlig går kvelden i Horten så altfor fort.

Men jammen er det hyggelig i Horten og takk for oss for denne gang.

Takk til fotografene,
Dag Rojahn Karlsen
loge 40 Vern
og UM Terje Volden

Stress

Føler du deg stresset? Og hvordan stresser du deg ned?

I en interessant artikkel jeg leste nylig, ble temaet stress tatt opp. Her fant jeg mange gode innspill som jeg tror kan være nyttig for noen og enhver, så jeg har sakset noen momenter fra denne artikkelen.

Mange av oss har nok kjent på denne følelsen av stress. Vi har kanskje mye som vi skal rekke over, lange arbeidsdager, familie meg barn som skal være med på mye, gamle foreldre som har behov for omsorg, pleie av venner og i tillegg at vi selv skal delta på mange aktiviteter. Det er ikke farlig å ha det travelt. Det er også fint om vi trives med det vi driver med. Det kan gjøre at vi faktisk rekker over mer.

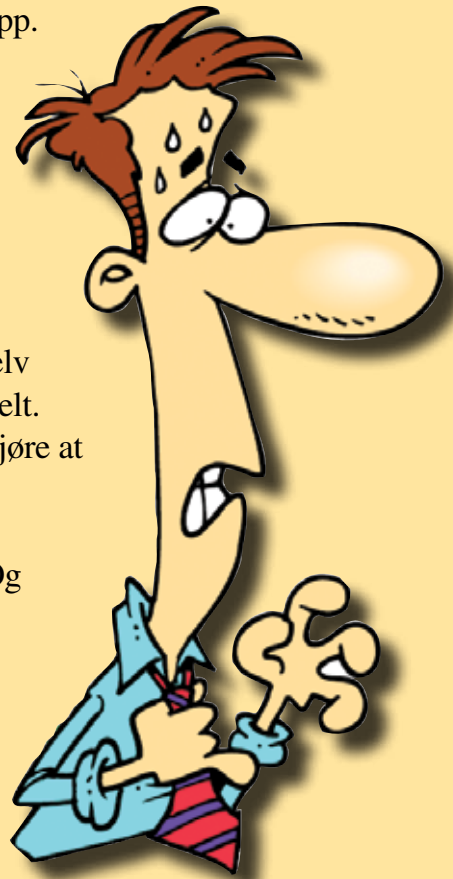
Men det kan allikevel bli for mye og da kan en oppleve stress. Og mye stress kan gi reaksjoner etter hvert når dette pågår over lengre tid, f.eks. søvnproblemer, fysiske og psykiske reaksjoner.

Så er det ofte slik at det kan være vanskelig å velge bort noe, men det er nok allikevel en prioritering som må til. Det betyr nødvendigvis ikke at en må slutte med noe av det en holder på med, men at en må velge å gjøre litt mindre av noe til fordel for noe annet som er viktigere i perioder. Det kan være smart å si til seg selv at det en setter til side, ikke er lagt bort for alltid. I denne sammenheng er det også viktig å legge målene på et realistisk nivå slik at de blir mulig å oppnå.

For å få aksept for at en må prioritere annerledes over en periode, bør en informere omgivelsene slik at de er kjent med situasjonen. Da blir det lettere å få aksept for den prioriteringen en gjør. Vi kan drive med mye av det vi trives med, men vi bør ta signalene som kroppen gir oss på alvor.

Da er det viktig å prioritere og velge bort noe slik at de oppgavene som vi skal løse er overkommelige. Gradvis vil den gode søvnen komme tilbake, stresset vil reduseres og verskuddet til å drive med det vi er glad i komme tilbake.

OM Melvin Henriksen

ONSDAG

27.

MARS

DEN HØYE SANNHETS GRAD tildelt Terje Pedersen og Ansten Slaathaug

Onsdag 27. mars ble brr. Terje Pedersen og Ansten Slaathaug forfremmet til den siste logegraden – nemlig DHSG. Dette er en grad uten spill som forklarer graden. Den er derimot en vandring gjennom tidligere logegrader og embedsmennene understreker og gjentar gradene og budskapet i disse. Sinnbildene som repeteres er lærende elementer som med sine forklaringer skal gi innhold og dybde i de etiske belæringene.

Dette er en vesentlig del av Ordenens egenart. I denne meget spesielle seremonien kan det ofte være vanskelig for recepiendene å ta til seg alt der og da i

denne godt utførte seremonien ledet av vår alltid stødige CM.

Før brodermåltidet bød UM på et glass med eller uten bobler og slikt faller godt i smak. Deretter fulgte talere på rad og rekke der alle uttrykte store forventninger til de nye brr av DHSG. Dette er relativt unge tilskudd som høyst sannsynlig vil ha en rask karriere i vår loge og påta seg viktige verv. Det er viktig for fremtiden i vår loge som trenger yngre og aktive brødre.

Vi ønsker dem velkommen som fullverdige brødre med alle rettigheter og plikter.

**NYTT
FRA**

3. april ble Per Christian Alpers
opphøyet til Den Gyldne Leveregels grad

**Ikke la stolen din
stå tom i logen
på onsdag!**

ONSDAG ER LOGEDAG
møt så ofte du kan!

Jeg skal si litt om meg selv og om hva jeg har drevet med

Men først skal jeg si noe om noe som skjedde høsten -42 da jeg ble født. Det dreier seg om de jødene som var i Norge høsten 42 - anslagsvis 2200 - 2300, 1/3 av disse, 773, kvinner, menn og barn, ble brutalt tatt, stuet inn i skipet Donau og ført til Auschwitz. Kvinner og barn ble gasset i hjel straks etter ankomst. 38 menn overlevde.

Etter at Norge var det blitt okkupert, ble det opprettet en mengde fluktruter til Sverige. Aksjonen mot jødene kom uventet og som et sjokk på befolkningen. Den sivile motstandsbevegelse måtte omgående utvide fluktvirksomheten. Man måtte straks få tak i de resterende vel 2/3 av jødene og få dem hjulpet over til Sverige. Noen få klarte seg selv, resten trengte hjelp. Man måtte ha et øket antall dekkleiligheter. Transport og grenseløser måtte organiseres. Antall fluktruter måtte økes. 1100 av jødene ble registrert ankommet til Sverige fra Norge i løpet av høsten 1942.

Far, mor og jeg bodde i en leilighet i Fagerborgstrøket i Oslo. Etter aksjonen mot jødene ble den høsten -42 brukt som dekkleilighet, dvs at de som var på flukt, måtte oppholde seg der inntil transport var ordnet. Terboven erklærte i oktober -42 at alle som medvirket til å hjelpe folk med å komme seg ut av Norge skulle straffes med døden.

Min far deltok sammen med venner i en s.k. illegal organisasjon som gikk under betegnelsen Edderkop-

pen. En nær venn av min far ble tatt på fersk gjerning, med noen jødiske flyktninger i sin leilighet. Han ble torturert på Victoria terrasse, sprakk under avhør og havnet på Akershus fengsel med dødsdom. Far og andre i organisasjonen gikk straks i dekning, far som ulønnet gårdsgutt på Toten. Etter noen måneder følte han seg trygg og kom hjem, og gjenopptok sin deltagelse i flyktningstransporten. Vinteren -44 ble 2 av fars venner arrestert, og han gjenopptok da sin jobb som gårdsgutt på Toten.

Da han våget seg tilbake til Oslo etter noen måneder, ble han tatt. Midt på natten kom 4 bevæpnede tyske soldater og brakte ham til Victoria terrasse. Han ble truet med tortur, men benektet befatning med fluktnettverket. Far hadde oppholdt seg i lengre perioder i Tyskland før krigen og snakket godt tysk. Han fikk en viss kontakt med de tyske offiserene som avhørte ham, etter at han hadde fortalt om sine mange tyske agenter og at hans slekt på farssiden kom fra Schleswig-Holstein. Far ble internert på Grini og slapp for så vidt heldig fra det. Han havnet på den s.k. professorbrakken, der det ble satt flere professorer, derunder Francis Bull og flere jurister. Far opererte som en slags tolk for de andre og slapp å bli sendt til konsentrasjonsleir utenlands som endel av medfangene.

Så om meg: Som andre begynte jeg på folkeskolen, først på Majorstuen skole og ble så overført til Marienlyst skole, som var ny. Deretter begynte jeg på daværende Frogner realskole og gymnas. Bygningen er der fremdeles, på hjørnet av Niels Juelsgt. og Gyldenløvesgt., men er nå innlemmet i Hartvig Nissen vgs. Etter artium begynte jeg å studere juss, i de gamle universitetsbygningene bare 2 -300 m. herfra.

Etter juridikum begynte jeg som juridisk konsulent i Vassdragsavdelingen i det daværende Industridepartement. Jeg drev med ekspropriasjonsrett og saker om vassdragsregulering. Etter å ha vært der et par år, ble jeg ansatt som dommerfullmektig ved Hadeland og

Land sorenskriverembede. Fordi sorenskriveren ble alvorlig syk bare noen uker etter at jeg begynte, ble jeg i en alder av 27 konstituert som sorenskriver.

(På denne måte hadde det skjedd at jeg altfor ung og helt ufortjent hadde kommet til heder og verdighet.) Denne stillingen hadde jeg i 2 år. Det var en voldsom utfordring, men en fantastisk fin periode av mitt liv. Det var utfordrende og krevende å ha rollen som dommer i et så stort distrikt og samtidig være administrativ leder av et sorenskriverembede med 2 dommerfullmektiger og en kontorstab med 6 - 7 ansatte.

Sorenskrivergården var en flott hvitmalt toetasjes gammel trebygning med idyllisk beliggenhet i Røyken, med plen helt ned til Randsfjorden. Halvdan Svarte m.følge gikk i sin tid gjennom isen og druknet rett utenfor der hvor sorenskrivergården lå, etter å vært på s.k. vitje på en gård på vestsiden av Randsfjorden. Sorenskriveren bodde i 2. etasje og kontorene var i 1. etasje. *(Heldigvis bodde altså gamleskriveren som han ble kalt, ovenpå, slik at jeg kunne be ham om råd. Ellers hadde jeg jo Justisdepartementet å rådføre meg med.)*

Hadeland og Land omfattet Jevnaker, Lunner, Gran og Søndre og Nordre Land kommuner. Nordre Land omfattet Torpa, helt opp til Valdres. Som dommere reiste vi rundt og hadde rettsmøter på faste steder i hver enkelt kommune. Kjøregodtgjørelsen ble enkelte ganger høyere enn lønnen. *(Svært anderledes nå, sentralisert, hele Vest-Oppland et sorenskriverembede og en tingrett og et rettssted, Gjøvik)*

Min kone, vår lille sønn og jeg bodde i en sveitserbolig på en stor og flott beliggende gård oppunder Brandbukampen, med panoramautsikt. *(mus/frosne vannledninger/kloakk i kjelleren)*

Å være dommer er ikke så enkelt som det kanskje kan se ut som. Prosessledelse kan være svært krevende. Det viktigste ved domsvirksomhet er selvsagt å finne frem til det reelle saksforhold, sannheten. Mitt inntrykk er at det må være få steder det lyves så meget og ofte som i rettssalene. Som kjent - for at et utsagn skal være løgn - må avgiveren vite at det som sies er usant. Og her kan det være mange gråsoner og grensetilfelle. Noen er ikke engang klar over sine egne motiver, og virkelighetsoppfatninger kan som kjent være svært varierende.

I 1971 fikk jeg ansettelse som adv. fullmektig hos en

høyesterettsadvokat. Han drev stort sett med forretningsjuss. Det var ganske mye prosedyre, utelukkende sivile saker. Foruten vår sjef besto vårt kontor av 2 fullmektiger, nemlig John Arff-Pettersen, bror av vår logebror Erik, og meg, samt 2 sekretærer. Etter å ha ført 3 prøvesaker for Høyesterett, ble jeg høyesterettsadvokat 35 år gammel og partner i firmaet.

Etterhvert gikk virksomheten min over fra prosedyre til mer rådgivning og styrearbeide. Fast eiendoms rettsforhold ble et hovedområde for meg. Jeg ble styreleder i en rekke selskaper som drev med kjøp, forvaltning og salg av næringseiendommer. Jeg deltok aktivt i prosessene vedr. kjøp forvaltning og salg av slike eiendommer. På det meste hadde jeg ca 25 styrelederverv. Stadig mer av arbeidstiden medgikk til gjennomgåelse av resultatrapporter og regnskap, noe jeg kunne styre min begeistring for.

Jeg trengte avveksling og følte at det i mitt yrkesliv i for stor grad dreide seg om materielle og økonomiske forhold. Min mor var sosionom og familieterapeut og arbeidet i Kirkens Familierådgivningskontor i Oslo. De ønsket en jurist som styreleder. Og jeg tok og hadde jobben som ulønnet styreleder der i 12 år. De ansatte var en fargerik og engasjert forsamling av sosionomer og psykologer, som trengte en viss styring. (Samtidig var jeg medlem av Landsstyret i KF, som var overordnet organ og paraplyorganisasjon for en rekke familievernkontorer over hele landet. Organisasjonen heter nå Kirkens Familievern og er en stiftelse. Ellers kan nevnes at jeg skrev noen betenkinger om familielovgivningen for Kirkerådet og bisto dessuten Kirkens Bymisjon ved noen anledninger)

Jeg valgte å bli pensjonist da jeg var 67 år. (Da jeg sluttet besto firmaet av 12 advokater. Det eksisterer fremdeles)

Til slutt: Jeg har vært gift i 53 år. Min kone og jeg ble kjent med hverandre i gymnaset, der vi gikk i samme klasse. Vi har 3 sønner, 3 svigerdøtre og 8 barnebarn. Min kone og jeg reiser mye både innenlands og utenlands og oppholder oss utenlands flere måneder i året.

Jeg trives veldig godt her i logen og møter så ofte jeg kan. Det er mange hyggelige mennesker her og jeg føler at man er åpne og positive og at det er lett å få kontakt.

Man kan lure på så mangt

I nærheten av der vi har hytte på fjellet, ligger det en seter. Hver vår kommer gårdbrukeren opp på fjellet med kyrne sine. Hver morgen passerer de samme dyrene hytta på vei til beiting, og hver ettermiddag kommer de tilbake langs veien, men da i et helt annet tempo. Grunnen er klar: De er meget melketunge. En av kyrne har så svære jur at hun må ha jurløfter fastspent over korsryggen. Imponerende. Den kua må da yte ufattelige mengder med melk. Dette overgår alt hva vi mennesker kan greie. Eller gjør det det?

Det er dette jeg lurer så fælt på – altså melk.

I dette tilfelle morsmelk!

I det samme øyeblikk som vi gjør vår inntreden til denne verden, blir vi presentert for vårt første frokost-, lunsj- og middagsbord: Mors bryst.

Hva blir servert? Jo selvsagt morsmelk. Den er meget viktig sier alle forståsegpåere – viktig fordi den inneholder fett, proteiner, karbohydrater, vitaminer, mineraler osv.

Ja, det er helt ufattelig hva man kan få ut av morsmelken.

En kar fra Oppland sa at han helt fra han var bitte liten var han sammen med faren sin i smørehallen for biler hvor faren bl.a. skiftet olje på bilene. Du skjønner olje har jeg faktisk fått inn med morsmelken – derfor er jeg også blitt bilmekaniker. Du verden – den melka må i alle fall ha vært fet.

Ei jente fortalte i et intervju med lokalavisa at hun elsket Volda over alt på jord. Her er jeg født, gått på skole og fått meg jobb! Volda har jeg faktisk fått inn med morsmelka! Du verden! Hele Volda inn med morsmelka.

En annen hadde gjort det bra i forretningslivet. Familien hadde bygd opp egen bedrift og tidlig ble han fortalt av faren sin hvor viktig det var å ha et godt styre i bedriften. De som skulle være der måtte være oppegående mennesker – derfor sitter også jeg i styret i dag. Jeg har jo fått det inn med morsmelken! Et helt styre!

Anette Skulbru en 31-åringen i Lofoten Motorsportklubb lever og ånder for bil og billøp. Hele livet består i å bygge opp, klarere og kjøre biler. Innimellom disse aktivitetene ble hun gravid og nedkom med en sønn som ble kalt Thobias.

En dag hun traff på nabokona, spurte denne henne om hun trodde at Thobias ville bli interessert i biler og det som der tilhørte. Helt sikkert svarte Anette – Det er knapt mulig å få motorsport mer inn med morsmelken enn det Thobias har fått.

Så da slipper han i alle fall å kjøpe seg bil når han blir atten. Den har han jo da allerede fått gjennom morsmelken. Det fikk ikke jeg.

Veslemøy Tvetter Alm og Tommy Ytterdahl gleder seg til å ta over Ingelsrud gård hvor de skal drive med travhester og hesteoppdrett.

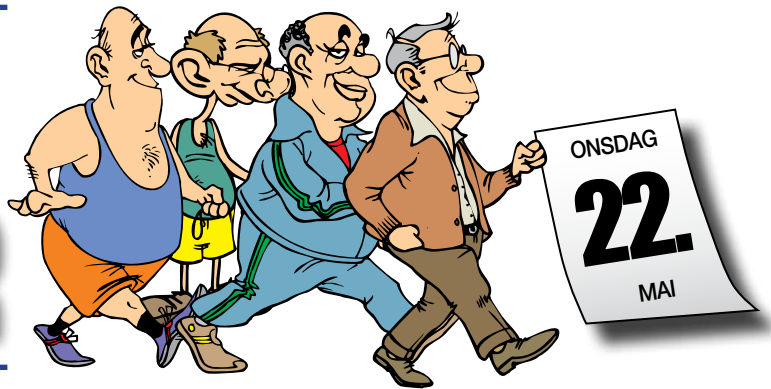
Hun ble spurt om de hadde bakgrunn for slik drift og da svarte Veslemøy at både mor og bestefar hadde drevet med oppdrett av travhester. Moren min var den første, norske, kvinnelige travkusken, så dette har jeg fått inn med morsmelken.

Så kan dere jo lure på hva dere har fått inn med morsmelken, og i så fall har det hatt noen innvirkning på livet senere.

Det kan vel hende at ikke alle har vært helt vellykket i livet. Slik er det vel med de fleste. For min egen del har jeg tenkt at de feiltrinn jeg har gjort i mitt liv, ikke skyldes mine egne kvalifikasjoner eller mangler på sådanne, men det som i sin tid ble tilført meg gjennom morsmelken.

Inge H. Gjørva

GUTTA PÅ TUR

Møtested for denne GUTTA PÅ TUR var;

Prehospital klinikk

Prehospital klinikk har ansvar for prehospital, akuttmedisinsk nødmelde- og utrykningstjeneste i Oslo, Akershus og Østfold. I tillegg har senteret regionale og nasjonale oppgaver knyttet til luftambulanseoperasjoner og beredskap. Videre er senteret involvert i forsknings- og utviklingsarbeid knyttet til akuttmedisin og prehospitalt arbeid.

Der ble vi møtt av en meget godt forberedt og engasjert bror Ronald Rolfsen. Han skulle ta oss igjennom det meste av denne avdelingens forskjellige gjøremål, fly, biler og grundig bakgrunnsstoff og statistikker om utviklingen i oppdrag og transport av pasienter. Det ble en meget interessant kveld med masse detaljert informasjon. Jeg har derfor valgt å legge ut fotos fra besøket for de av brødrene som ikke hadde mulighet å møte denne kvelden. For oss om var tilstede var i perioder nesten

vanskelig å få med seg alt hva bror Ronald hadde å fortelle. Det var et meget pulserende sted, helikopter tok av og kom tilbake, ambulanser returnerte fra oppdrag var inne en liten stund og dro på nye oppdrag. De er veldig klar over at med den eldrebølgen som har begynt, må man være kreative og tenke ut smarte løsninger fremover for å kunne dekke den økningen det blir og er i oppdrag. Vi hadde også et meget godt måltid, Biff Stroganoff.

Jeg vil igjen takke bror Ronald for en fantastisk kveld og håpe at vi igjen ser han snart i logen!

INGE H. GJØRVA

PÅ
ÆREN
LØSKRIMHISTORIE
I 56 JOHAN MIDDELTHON

Første gang lagt ut i vår 2014

Etter mange tilbakemeldinger om å få br Inge til å skrive en ny historie valgte jeg å legge ut denne historien på nytt, som en mulig forsmak og en inspirasjon til å få Inge til en skrive en ny historie

Det var snart 11 år siden han var blitt innviet i loge 56 Johan Middelthon. Altså i Odd Fellow. Ingen hvilken som helst loge må vite. "Ingen over - ingen på siden av", sa de veletablerte. Fine, æverdige lokaler i Stortingsgt. 28: Ingen over - ingen på siden av der heller. Ja, bortsett fra Nasjonalteateret da, på siden av, og så Slottet over, men så var det Stortingsgaten 28 - ingen over ingen på siden.

Flotte, staute menn i mørke dresser og med flotte regaler rundt halsen. Lokalene virket pompøse. Malerier av flotte menn og kvinner preget veggene. Flygel i salongen må vite, som igjen var utstyrt med skinnmøbler og fine salongbord slik det sømmer seg i en fin loge. Altså i en det ikke finnes maken til, verken over eller på siden av. Ja, kanskje unntatt Nasjonalteateret og Slottet da - skulle bare mangle!

Dette møtte han, en helt vanlig mann - opprinnelig fra landsbygda hvor såkalte staute, prominente menn kunne telles på en hånd - doktoren, presten, lensmannen og læreren. Og så naturligvis banksjefen som de fleste på et eller annet vis hadde et forhold til. Dette visste han alt om - altså dette med banker, penger og slikt.

Men disse alvorlige menn i Stortingsgaten 28 var noe helt annet - mer

imponerende på en måte - i alle fall utenpå. Dessuten var de brødre - tro det eller ei! Han hadde plutselig fått brødre i voksen alder - ja, sånn uten videre. En slags biologisk sensasjon som i utgangspunktet burde være helt umulig, men ikke i logen - altså i Odd Fellow. Var man først kommet inn her, så fikk man brødre - i en slags dåpsgave. Det vil si på åremål. Altså hvis man sluttet - ja så var også brødrene en saga blott!

Fadderens hans - en tidligere nabo og en gammel travers av et logemedlem, hadde mange ganger forsøkt å få han med, men jobb, familie og andre interesser hadde så langt stått i veien.

Men for ca 4 år siden endret privatlivet seg nokså dramatisk. Først flyttet yngstemann (og den siste av i alt 3 barn) ut av huset pga studier, og ikke lenge etterpå dro også kona av gårde. Etter noen års haltende ekteskap, det skal innrømmes, ville kona prøve et nytt liv med ny partner, så da stod han plutselig der - helt alene - uten noen å forholde seg til i det daglige. Verst var imidlertid den endrede økonomiske situasjonen som ble kastet på han da kona dro sin

vei. Hun skulle ha sitt - det var klart -, og det ble derfor ikke så mye igjen til han. Hennes situasjon ble derimot bedre ettersom den nye kjekkingen hun flyttet sammen med, tydeligvis satt godt i det. Slik var nå en gang livet - fylt med tapere og vinnere - i alle fall i økonomisk henseende.

Derfor passet nå dette nye med Odd Fellow godt inn. Han trengte noe nytt og noen nye å forholde seg til. Kanskje kunne nye kontakter og nytt miljø gi nye muligheter?

Fortsatt hadde han golf som en avlastende aktivitet, men etter 7 års forsøk på å bli en habil golfspiller, hadde han kun nådd nivået hvitt kort, mens de han normalt spilte sammen med, både hadde 20 eller lavere i handikap. Erkjennelsen time var kommet: Dette spillet passet nok ikke hans evner eller manglende sådanne.

Da det lokale musikkorps skulle ha loppemarked sist vår, og de ønsket seg omsettbare ting til dette, falt det ganske naturlig og gi bort hele golfsettet - så fikk de kanskje noen kroner for det, og derigjennom komme til nytte for noe.

Nå var han altså et ekte logemedlem, og bror til bortimot 90 andre hvorav

han kanskje hadde møtt snaut halv-parten. Denne halvparten hadde han da gjennom Privatnevnden de siste 4 årene prøvd å gjøre til lags under ettermøtene.

Hver onsdag hadde han trofast stilt opp i losjens lokaler sånn ca kl. halv seks på ettermiddagen. Møtet startet jo ikke før halv åtte, så det var rikelig med tid til det han skulle gjøre. Først leverte han yttertøyet sitt i garderoben til den alltid like hyggelig Finn, fikk sin garderobelapp, som han puttet i jakkelomma for deretter å starte kveldens gjøremål: Sette sammen bordene, legge på duker, bestikk, servietter, sangbøker og ikke å forglemme lysestakene og flaggene. Ja, og selvsagt UM's xylofon med klubbe. Det siste var vannmuggene med is – mye is – ellers ble de gamle losjetravere sure. Vannet måtte være kaldt. "I vår tid var det unødvendig å påpeke dette," sa de. "Slik skal det bare være!"

Ja, og så blomstene da - de samme blomstene - i plastikk – møte etter møte. Plastic fantastic!

Ettermøtet startet normalt med at brødrene forsynte seg fra kveldens smørbrødfat som var pent satt frem på noen bord: Karbonader med løk, reker, ost, flyndre og så tartaren da. Noen måtte bare ha det. I tillegg forsynte man seg med da man ønsket å drikke – det være seg mineralvann, vin eller øl. Alt etter egen smak. Så fant man seg en plass, men da helst ved siden av de man syntes best om. Liten rotasjon der i gården! Man blandet seg da ikke med hvem som helst selv om man var brødre! Slik var det bare.

Først i køen var selvsagt OM og eventuelle gjester. Det som var litt snålt var at det alltid var noen som gjerne ville stå først i køen. Et slag snik-kjøring. Akk, ja, man registrerte jo dette, men gjorde selvsagt ikke noe med det. Vi logemedlemmer er jo ikke noen andre enn vanlige mennesker vi heller, når alt kommer til alt. Først i køen så ikke karbonadene ble tatt før man nådde frem!

Etter måltidet med sang, enkeltinnlegg

og tidvis et ulovlig lotteri, var rydding på kjøreplanen. I tillegg kom baren med kaffe og noggå attåt.

En helt normal kveld for den som hadde sin plass i Privatnevnden. Sjelden eller aldri hadde han hatt noen tid til å sette seg ned i salongen sammen med de andre brødrene som i sin selvgothet nød kaffe og edlere varer. Godt må vite etter å ha inntatt de høye og smakfulle smørbrød sammen med "ei hel ei, ei halv ei på to", som Lalla Carlsen sang om.

Ja, livet i losjen var deilig – for de fleste. Men hva med han selv? Disse årene i logen var i ferd med å bli svært så trivielle, ja nesten kjedelige akkurat som jobben til tider hadde vært før. Noen forespørsel om andre oppgaver innad i logen var heller ikke kommet, og det var kanskje ikke så rart. Han var ikke akkurat den som markerte seg mest tydelig, hverken gjennom innlegg eller samtaler. Nei, oppgavene i Privatnevnden var nok hans rette plass.

Følelsen av kjedsomhet hadde derfor kommet snikende det siste året. Engasjementet var liksom i ferd med å forsvinne. Måtte han igjen ta et valg: Skal, skal ikke?

De som stod for den daglige driften av losjen OM, UM, SkM, CM, Insp var greie folk det – ja, selv Eks OM og Kap var OK, men kjente han dem? Han kunne ikke huske å ha sittet i samtaler med noen av dem disse årene. Derfor kjente han dem heller ikke, men brødre var de! Så spørsmålet som stadig vendte tilbake: Gidder jeg lenger? Skal jeg finne på noe annet? Det suret og gikk rundt i hodet hans hele tiden. En følelse av maktløshet og kjedsomhet begynte å ta helt over.

Det han også hadde registrert, og som var noe uventet, var en økende dispuTT mellom nyere og eldre logemedlemmer. Det syntes å være uenighet mellom disse når det gjaldt selve gjennomføringen og tolkningen av tekster, ja

en slags maktkamp eller posisjonering om man kan tolke det slik. I så fall var dette rart da makt og ære, høy stilling og kunnskap jo nettopp var temaer man ikke skulle ta opp i dette miljøet – stod det i alle fall i teksten.

For ikke å snakke om ærlighet! Vel, han fikk tenke litt til. "Tålmodighet er alltid en dyd", tenkte han – tynslitt eller ei.

Men så en sen høstkveld i logen – altså en onsdag kveld skulle mye endres. Selve møtet var gått som normalt, men det som skulle endre stemningen, skjedde under selve ettermøtet. Hele denne kvelden hadde Privatnevndens formann og UM sittet i tett dialog ved bordet. Noe uvanlig. Til tider virket det som om Privatnevndens formann nærmest snakket hissig til UM som på sin side viste tydelige tegn på ergrelse. Til slutt reiste UM seg resolutt opp, skjøv stolen bestemt tilbake og denne gangen tok han seg ikke engang tid til å slå sine sedvanlige, falske slag på xylofonen, men gikk rett på sak: "Brødre", startet han. "Det er beklagelig å måtte ta ordet, noe alvorlig har rammet vår loge".

I dette øyeblikk forstummet forsamlingen totalt, og man kunne sikkert ha hørt en knappenål falle, om en sådan hadde vært til stede og fortatt et slikt kvantesprang.

"For 3 uker siden", fortsatte UM, gjennomførte vi kanskje tidenes beste, årlige Sosialaften. Det alvorlige i denne forbindelse er at hele kveldens inntekter ble lagt i vårt pengeskrin her inne. Dette skrinet er borte vekk! Sist det ble observert, stod det som vanlig pent plassert på det bordet der borte ved vinduet. Da PN's formann skulle hente det senere på kvelden, for å sette det i vårt skap i 3. etasje, var det ikke mulig å oppdrive.

I hele 3 uker nå har vi systematisk lett gjennom hele bygningen, alle rom og kott som tenkes kan, snakket med flere av husets faste personale, men uten å finne noen spor etter skrinet. Spørsmålet som nå reiser seg, er om vi må kople inn politiet gjennom å

inngi en anmeldelse på forholdet. Dette har vi utsatt i det lengste, da en slik henvendelse vil kunne skade logen vår og ikke minst Odd Fellow generelt utad. Uten å ville fremsette beskyldninger mot noen av våre brødre, må vi nå snu alle steiner i fellesskap i et siste forsøk på å få saken oppklart. Som kjent har noen av embetsmennene tilgang på våre lokaler gjennom egne nøkler. Disse blir nå umiddelbart inndratt, og jeg vil be samtlige med nøkler gi disse til meg straks etter at taffelet er hevet. Siden jeg har det fulle ansvar for gjennomføringen av Sosialaften, har jeg bestemt å innkalle samtlige brødre, som var her denne kvelden, til en samtale. Jeg har allerede klargjort en liste med møtetidspunkter for hver enkelt. Samtalene starter i morgen kl 10:00 i Logens Sal C. Det vil ikke bli gitt rom for utsettelse av disse samtalene.

Dersom vi i løpet av uken ikke finner noen løsning på saken, vil denne bli anmeldt politiet i Oslo for videre etterforskning.”

Dermed var det hele over, og UM introduserte avslutningssangen. Resten av kvelden kunne man i salongen både ane og føle mistenksomhetens skjær kaste grå skygger både over kaffekoppene og conjac- glassene.

DEL 2 - ARKET

Stemningen var ikke god etter at brødrene ble innkalt til samtaler. Flere uttrykte i sterke ordelag at dette skulle de ha seg frabedt. Tenke seg til å mistenke gamle losjebrødre å ha hatt noe med dette å gjøre – ærverdige logemedlemmer som de hadde vært over mange år. Helt unødvendig. Enkelte gikk så langt som å mene at UM hadde tråkket langt over streken. Dette var hans ansvar – hans alene.

Sinnene kjølnet etter hvert noe ned, men stemningen var ikke lenger løs og ledig. Hvem kunne ha vært involvert?

Noen sa direkte at skulle man først lete etter syndere, måtte det være naturlig å starte med de nye medlemmene, og ikke minst deres omgangskrets.

De gamle medlemmene kjente man jo etter mange år, og disse

burde vært fritatt for slike mistenkeliggjøringer.

Nå var alle nøkler innlevert, og kun UM hadde tilgang til losjens fasiliteter - ja, bortsett fra Finn i garderoben da, og intendanten. Disse måtte jo ha nøkler for at losjen i det hele tatt skulle fungere. På mange måter syntes det trofaste PN medlemmet at saken i seg selv var kjedelig, men samtidig syntes han å kunne sette seg inn i, og ikke minst se logenes indre liv fra et annet perspektiv. Stemte ikke alle disse ordene som til stadighet ble gjentatt, og nesten til det kjedsommelige minnet losjebrødrene om?

Vennskap, kjærlighet og sannhet! Var losjen ikke noe bedre enn det man opplevde blant folk flest? Hva med det å hjelpe og ta hensyn til andre? Var det ikke i slike situasjoner man skulle vise noe av det man hadde lært? Eller var det kun floskler som kun var tuftet på en ideologi og igjen blitt overført til grupper av mennesker som kun ville bruke dem som et slags verktøy til å vise at man var bedre enn de fleste andre?

Han var nå – om mulig- blitt enda mer tvilrådig. Så slo det ned i han: Hva med han selv? Hva hadde han gjort? Jobbet i PN – ja vel, men ellers? Ingenting! Ikke en j... ting!

På den annen side hadde han selvsagt vært midt oppe i det hele da alt skjedde denne sosialaftenen. Hvorfor skulle han være noe bedre enn alle de andre når det gjaldt oppklaring av mysteriet? Det hele ville sikkert koke ned til å bli et tap logen selv ville ta for å unngå publisitet – og dermed var pengene glemt – trodde han.

UM hadde ikke fått noe som helst ut av samtalene. Ikke hadde han forventet det heller. Brødrene hadde nesten uten unntak, virket tause, stille, ja, nærmest forsiktige på grensen til redde, for å si noe galt. Mao kom det ingen innspill som det kunne jobbes videre med. Saken stod kort og godt i stampe!

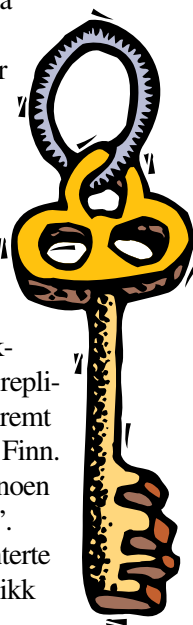
UM bestemte seg der og da for selv å gå mer grundig til verks. I dette tilfelle ville han egenhendig og i mer detalj sjekke alle lokaler og møterom for om mulig å finne noe – nok en gang! Påfølgende onsdag rett etter kl fire på ettermiddagen, låste han seg inn i St.gt. 28, gikk opp trappene, og slo koden for døren inn til selve logen. På dette tidspunktet var han ganske så sikker på ikke å støte på noen.

Døren ledet rett inn i garderobeområdet, og i det han steg inn i dette, skvatt han til. Et skarpt, metallisk smell slo i mot han.

”God ettermiddag”, lød en kjent stemme. ”Du er tidlig på sjekker’n i dag UM!” Det var Finn som stod der. I hånden holdt han en tykk konvolutt og på gulvet foran føttene lå nøkkelknippet hans. Det var lyden fra dette, da det falt på gulvet, UM hadde hørt som et smell i det han kom inn.

”Ja”, svarte UM. ”Det er noen småting før møtet som må ordnes. Vi skal ha gradspassering i dag som du sikkert vet. Ellers ser jeg at du også er usedvanlig tidlig på jobb. Mye å gjøre?” ”Ja”, svarte Finn.

”Du vet det er alltid et eller annet som må ryddes opp etter dere brødre og søstre for så vidt. Alle legger igjen noe både her og der, og da er det jo jeg som må ordne opp.” ”Ja, du er vel ikke stort bedre selv heller, som legger nøkkelknippet ditt på gulvet”, repliserte UM. ”Jeg ble bare skremt da du åpnet døren”, svarte Finn. ”Regnet ikke med å møte noen så tidlig på ettermiddagen”. ”Ikke jeg heller”, kommenterte UM, hvorpå han resolutt gikk

videre innover i lokalene. Han låste seg inn i Sal A hvor dagens møte skulle holdes. Her var det som vanlig helt mørkt og han mer eller mindre famlet seg fram til Skattemesterstolen hvorfra han visste at alle lysene ble styrt i fra.

Ukjent som han var med lyssettingene, berørte han den første og beste bryteren han fant. Et blått lys slo opp i taket og det ble kastet lang skygger nedover langs veggene. Effekten var mirakuløs. Ikke bare langs veggene, men også på gulvet avtegnet det seg figurer. Figurer som gjenspeilte de ulike stolene i salen. De var lette å se – OM, Kap, UM og Eks OM stolene dannet noenlunde like figurer – i hver sine retninger, lange rektangler, men en femte skygge skilte seg imidlertid ut. Den var liten, og liksom todelt – ikke rektangulær som de andre, men mer rombe eller trapesformet. Nysgjerrig fulgte han skyggen videre for å se hva den avspeilet. Denne noe merkelige formasjonen fortsatte rett mot OM stolen og stoppet midt mellom stolene til Inspektør og CM. En kjent gjenstand var utgangspunktet. Den sorte boksen. Boksen som inspektør brakte ned foran hvert møte. Nå stod boksen der med åpent lokk. Det var det som hadde skapt den noe uvanlige skyggeformasjonen. Det som ellers var merkelig, var at boksen ikke skulle ha stått der i det hele tatt. Hadde Inspektør glemt å sette den tilbake fra forrige møte? Neppe.

Uansett der stod den. I det han var i ferd med å sette lokket på plass, fanget blikket hans et hvitt ark oppe i boksen. Det lå på toppen av en av rituabøkene, og hadde i utgangspunktet ikke noe der å gjøre. I ren refleks stakk han hånden ned og tok forsiktig opp arket. Han ble lenge stående bare å stirre ned på arket. Var det mulig? Kunne dette være sant? Nei, nå måtte det være fantasien hans som spilte han et puss. Likevel stod det svart på hvitt: Fordeling av penger: EksOM, OM,

CM, Insp og Garderobe 20% hver. Møte i Laskenveien 14 fk lørdag kl. 18:30. UM la arket tilbake på plass, lukket boksen og slukte lyset før han forlot salen. Denne kvelden ville ikke bli noen normal losjekveld- i alle fall ikke for han.

DEL 3 – LØSNINGEN

Det var lenge siden så mange brødre hadde stilt til et losjemøte som denne onsdagskvelden i september. Var det noe man hadde slitt med det siste året, så var det fremmøte. Hva dette skyldes var vanskelig å si, ja, bortsett fra at det hadde vært en seremoni da, men dette hadde – i alle fall ikke tidligere gitt noen spesielle utslag på fremmøteprosenten.

Dette var jo slik sett hyggelig – bortsett fra at PN's formann fikk det travelt med å få bestilt opp mer mat. Han hadde regnet med et normalt fremmøte, men nå var det altså møtt fram nesten det dobbelte av det som var vanlig. Rart var det – nesten unaturlig. I all hast måtte han også be sin alltid trofaste kollega i PN om å få satt frem flere bord og få dekket på disse. Det gjorde han uten sure miner – en flott kar, tenkte han. Flere slike kunne han gjerne ha hatt rundt seg.

Nå var distriktsstorsiren blitt varslet. UM hadde ikke sett noen annen utvei ettersom han ikke var i nærheten av å løse saken selv. Dette ble for vanskelig. Han måtte ha råd.

I all hast ble UM bedt om å stille til møte med distriktsstorsiren for å gi en orientering om hendelsene. Distriktsstorsiren var blitt ganske så forskrekket over den rapporten UM hadde gitt, de oppdagelsene han hadde gjort, og de mulige mistanker som naturlig fulgte med. Ingen hyggelig sak slik denne hadde utviklet seg. Det var derfor ingen utvei: Stor Siren hadde der og da konkludert med at politianmeldelse var det eneste rette, og at Oslo Politidistrikt skulle få saken

overlatt umiddelbart til videre etterforskning. Dermed var det hele i gang. Logen kunne ikke finne seg i at eventuelle utro tjenere – en eller flere – skulle forbli medlemmer. UM ble derfor pålagt å informere om sakens videre håndtering ved første anledning, hvilket altså var i dag ved logens ukentlige onsdagsmøte. Og ikke nok med det: Storsiren hadde også pålagt UM å innkalle en representant fra politiet til å gi en orientering om saken og hva man kunne forvente seg av oppfølging i tiden som kom.

Det kan trygt sies at foran dette møtet hadde UM ikke mye å glede seg til. Nå var altså dagen kommet.

UM undret seg også i sitt stille sinn over fremmøtet. Han kunne ikke huske sist å ha sett så mange brødre på et møte. Kunne det ha noe å gjøre med siste tids hendelser, og alt rundt dette? Ryktene hadde sikkert gått ut blant brødrene om at nå var det undersøkelser på gang, og at en politianmeldelse var nær fore-stående – om ikke allerede inngitt - dersom ikke saken ble løst. Disse brødrene som nå var møtt fram, hadde jo - som vanlig - ikke vært til stede på selve Sosiaften. Så hvorfor akkurat nå? De hadde derfor ikke noe å frykte i denne sammenheng, da de fleste knapt heller ikke hadde vært på noe møte gjennom året forøvrig. Så hvorfor akkurat nå? Var det ren nysgjerrighet, eller mulig skadefro som trakk dem til logen?

I så fall var ikke dette heller noe særlig bra trekk sett ut ifra den ideologi logen bl.a. var tuftet på: Vennskap – tale vel om andre – forsvare – ta alt i beste mening – verge – hjelpe – råde – være ærlig.

Var alt dette nå glemt, for så å være tilsted ved en eventuell avsløring av utro brødre? UM likte ikke å tenke på en slik mulighet.

Eller som Øystein Sunde sang om: ”Å snuse opp rykter, det er min strategi, jeg sjekker aldri kildene, det tar for lang tid. Smi, mens liket er varmt.” Raskeste veien var altså å møte opp i logen!

Seremonien gikk bra – som vanlig. In-

gen skjær i sjøen denne gangen heller. Så langt, så vel, men så var det ettermøtet. UM grudde seg til dette – hvem ville ikke ha gjort det?

Representanten fra politiet var ankommet i god tid, og han var blitt loset inn i et av møterommene ved siden av. Det hele passet jo fryktelig dårlig etter som de hadde hatt seremoni med en kandidat, hvor man nå normalt skulle ha en hyggekveld med han i sentrum. Slik ville det nok ikke bli, men det var det lite å gjøre med. Han måtte bare følge instruksene fra Stor Siren. Alle var nå vel på plass i salen for ettermøtet og som vanlig åpnet UM det hele slik tradisjonen var. I forkant hadde han informert OM.

Han hadde bedt han lede den første halvtimen slik at kandidaten som hadde opplevd seremonien, kunne få en så verdig oppmerksomhet som det var mulig å gi under de eksisterende omstendigheter.

Etter OM's tale til kandidaten og dennes fadders pene ord i slik sammenheng, blomsteroverrekkelse og det hele, fortsatte OM: "Som alle her vet, har vår losje vært utsatt for en ubehagelig hendelse ved at penger som ble samlet inn under vår sosialetten for en tid tilbake, er blitt borte. Jeg beklager sterkt at dette blir tema resten av kvelden, men situasjonen krever dessverre dette. Jeg overlater derfor det videre løp denne aften til UM som har hatt ansvaret for oppfølging av det som har hendt i vår loge. Bror UM! UM reiste seg – tausheten i salen var total. Brødre!

Som jeg tidligere har annonsert var muligheten for at vi måtte kople inn Oslo politi i denne kjedelige sak, til stede. Dette ble gjort i forrige uke da vi ikke selv lyktes i å løse mysteriet. Politiet har altså nå i snart en uke foretatt undersøkelser, og vil komme med en orientering omkring de siste hendelser. En representant fra Oslo kriminalen er her i kveld, og vil gi oss en op-

pdatering. I samme øyeblikk ble en politimann i uniform fulgt inn i salen av bror sekretær. Alles blikk fulgte den lille prosesjonen med åpne, vaksomme øyne.

Jeg overlater herved ordet til politiinspektør Kjartan Huseby, fortsatte UM tørt, og satte seg uten noen videre introduksjon. Politiinspektøren gikk rett på sak: Vel folkens!

Vi har snart i en uke etterforsket mysteriet omkring de forsvunne midler som ble samlet inn i forbindelse med deres arrangement for noen uker siden.

Vi har fått oss forelagt hendelsen slik den er blitt beskrevet av deres representant. Denne hendelse er jeg blitt informert om er blitt meddelt dere, så derfor gjentar jeg ikke den her og nå.

Derimot vil jeg tillate meg å kommentere noen funn som i utgangspunktet syntes mistenkelige. Dette fordi noen av dere i denne logen direkte ble koplet inn mot selve forsvinningen av det savnede beløp.

Deres representant i garderoben måtte vi ta inn til nærmere forklaring, da han i en gitt situasjon ble observert med en konvolutt som sterkt minnet om den som ble lagt i det nå så berømte pengeskrin her inne i dette rom. Vi i kriminalpolitiet har gjort undersøkelser omkring dette, og kan her og nå bekrefte at denne konvolutt vi refererer til, var en konvolutt tilhørende kvinneorganisasjonen Rebekka som hadde bedt vedkommende person om å ta vare på. Konvolutten innholdt riktignok penger, men dette var penger denne organisasjonen hadde samlet inn fra sitt siste møte på det tidspunktet.

Dette i forbindelse med en reise til Sverige.

Vi vil selvsagt her og nå understreke at deres logemedlem i garderoben og den nevnte konvolutt, ikke hadde

noe med denne aktuelle sak å gjøre. Han har skriftlig fått klarering fra oss sammen med en beklagelse fra deres losje om denne mistenkeliggjøring i denne sammenheng.

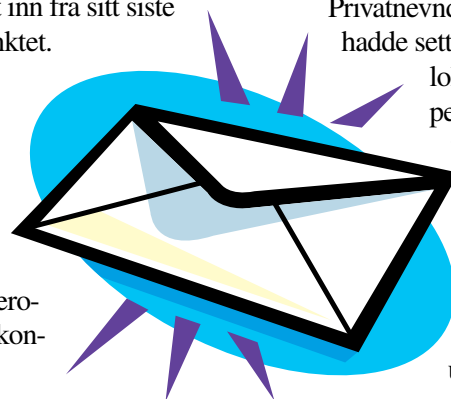
En annen episode som også har vært etterforsket spesielt, er funnet av et A4 ark i en boks tilhørende losjen. På dette ark var anført 4 medlemmer av losjen pluss den tidligere nevnte person i garderoben. På arket stod i klartekst en fordeling på 25% bak hvert av navnene. Dette virket såpass mistenkelig at vi så oss nødt til å innkalle disse herrer til en nærmere samtale med oss. Resultatet av disse er nå klar:

Teksten kunne i øyeblikket misforstås, men hadde en helt grei forklaring. De nevnte herrer hadde en egen vennekubb hvor de møttes en gang pr. uke til det de kalte for en tippekubb. Denne klubben hadde som formål både å tippe og å spille i Lotto etter en modell hvor det var bestemt å satse like store beløp. Tilfeldigvis vant denne vennekubben hele 12.000 kr på sine tippekuponger samme uke som pengeskrinet forsvant, og siden det var Inspektør som hadde ansvaret for møteinnkallelse, og også var regnskapsfører for klubben, hadde han notert seg dette nå kjente notat for å innkalle til møtet den angjeldende lørdag hos en av deltakerne.

Mao er disse navngitte personer sjekket helt ut av saken fra vår side. Logen har egenhendig gitt en uforbeholden beklagelse for de ubehageligheter disse herrer har vært utsatt for. Noe de har akseptert. Dette betyr at for øyeblikket er ingen av logens medlemmer mistenkte, men nye opplysninger som måtte komme, kan selvsagt endre dette.

I dette øyeblikk kom vårt medlem av Privatnevnden inn i lokalet. Ingen hadde sett at han hadde forlatt lokalet mens politiinspektøren hadde gitt sin versjon av saken.

Han gikk stille bort til UM og hvisket noe i øret hans hvorpå UM reiste seg og ble med han ut på gangen.

Politirepresentanten fortsatte: Dette er de konkrete sakene dere alle er blitt gjort kjent med. Jeg ønsket her og nå å få disse avklart slik at det ikke skulle oppstå noen form for mistenkelig-gjøring mellom dere. Vi så på det som alvorlig da det kan hindre vårt videre arbeide med saken å ha slike rykter hengende over klubben.

Som dere skjønner har vi ikke løst mysteriet pr. i dag, men vil fortsette vårt arbeide i tiden som kommer. Jeg kan ikke kommentere hva vi nå vil undersøke, men dere kan nok komme til å se oss her i lokalene fra tid til annen. Det kan også hende at vi må invitere noen av dere til ytterligere samtaler, men dette må ikke oppfattes som at vi fortsatt mistenkeliggjør noen av dere som er til stede her i dag.

I dette øyeblikk kom UM inn i lokalet igjen og denne gangen var han ikke alene. Sammen med vår representant i PN var også driftssjefen for restauranten i logen.

UM henvendte seg til politirepresentanten og etter en kort lavmelt samtale, satte denne seg ned ved enden av bordet. Jeg har noe helt nytt å fremføre for dere, kjære brødre.

Vår trofaste, gode bror her i PN, har på en eksemplarisk måte tatt tak i denne saken på en måte som viser en god brors oppfyllelse av det vi alle streber etter å være. Pliktoppfyllende, hjelpsom og initiativrik i det å finne løsninger til beste for alle og å hjelpe til med å finne ut av en vanskelig situasjon som den vi nå har vært inne i, og vitne til. På sin egen måte har han i flere dager søkt i lokalene her i bygningen for om mulig å finne vårt pengeskrin. Inntil i dag uten resultat.

Hans siste tanke var at: Hva om skrinet ikke befant seg i losjens lokaler i det hele tatt, men et helt annet sted? Hvilke steder skulle så det være? Hadde noen f.eks. snakket med vår utmerkede restauratør her i huset i underetasjen? Kunne han vite noe?

Det var denne tanke som slo han mens vår politirepresentant orienterte oss om saken. Han forlot derfor salen i all stillhet og oppsøkte vårt kjøkken her i huset.

Da han møtte vår kjøkkensjef der nede, spurte han direkte om han hadde kjennskap til et grønt skrin som losjen vanligvis benyttet under sine møter. Til hans store overraskelse svarte kjøkkensjefen at et slikt skrin hadde han tatt vare på, men hadde bare glemt det etter å ha plassert det inne på sitt låste vinlager. Mao, kjære brødre: Skrinet er funnet og her er det!

UM pekte mot kjøkkensjefen som holdt det forsvunne skrinet i hendene. Det er vel nødvendig å si at det blant forsamlingen lød små gledesutbrudd og diskret klappsalver.

Vi er vel nå, fortsatte UM, alle litt nysgjerrige på hvorledes dette skrinet kunne havne på kjøkkenet. Jeg vil derfor be kjøkkensjefen selv fortelle historien som ligger bak dette vårt mysterium. Kjøkkensjefen trådte frem, kremtet forsiktig før han tok ordet.

Først vil jeg beklage så mye at dette skrinet ikke ble brakt opp til dere tidligere. Jeg var ikke klar over den situasjonen som var oppstått på grunn av at det var blitt borte.

Jeg husker nå veldig godt hva som

skjedde den kvelden og som brakte skrinet ned til meg. Denne aftenen som dere hadde den store tilstelningen her i lokalene, var det mye som skulle ordnes i forbindelse med servering av mat og drikke.

Dere var alle naturlig nok veldig opptatte med selve arrangementet, og vi i kjøkkenavdelingen hadde også hendene fulle med å rydde og sette ting på plass.

På en av trallene som ble trillet inn fra dette lokalet, sammen med diverse dekketøy etc. var dette skrinet plassert. En av våre ansatte oppdaget dette på kjøkkenet da han skulle sette brukt service inn i oppvaskmaskinen. Han kjente ikke noe til skrinet, og tok det derfor med seg direkte ned på kjøkkenet til meg.

Jeg vet ikke hva det er, men det stod blant dekketøyet på en tralle oppe på kjøkkenet, sa han. Jeg svarte da at jeg skulle ta meg av det og kontakte losjen senere på kvelden om dette. Jeg låste skrinet inn i min vin-avdeling for at det skulle stå trygt.

Senere på kvelden var alt dette glemt, da det som sagt var meget hektisk og mye å gjøre. Vi skulle også ha et stort arrangement neste dag, og mye skulle forberedes i den forbindelse. Skrinet ble derfor rett og slett glemt, inntil i aften da deres representant her kom ned til meg og spurte om jeg kjente til et slikt skrin.

Først da husket jeg det hele, men her er det. Håper det er inntakt da det var låst da jeg mottok det. Det er nå lite jeg kan gjøre annet enn å beklage det hele, og alt det styret som jeg da tilsynelatende uvitende har satt i stand, men her er skrinet. UM reiste seg, tok imot

skrinet, og satte det pent på bordet foran seg. Tør jeg med PN's forman om å låse opp skrinet. PN forman reiste seg tok opp et nøkkelknippe fra lommen, fant fram til den rette nøkkelen og låste opp. Forsamlingen satt stille i forventning av hva som befant seg i skrinet. Med et stort smil løftet PN forman opp en stor, tykk

konvolutt. Her er den, låst og intakt fra da jeg selv la den i skrinet.

Er du sikker på at pengene er i den konvolutten da? herr formann. Lett å sjekke, svarte han og med et raskt rykk åpnet han konvolutten og tittet ned. Med et stivt blikk ble PN's formann stående bare å stirre - stum som en østers. "Hva er det?", spurte UM. "Er det noe galt? Det kan man trygt si, stotret formannen. Sedlene er kun de som brødrene benytter under ettermøtene for å kvittere for det de har spist. Luft-en i salen nærmest oste av skuffelse og frykt. Hva nå? Alles blikk var rettet mot UM og politiets representant.

Til slutt grep UM ordet. Vel. Brødre. Da er saken ikke løst og vi har fortsatt en alvorlig anklage hengende over oss. Det er lite mer vi kan gjøre nå i kveld, og jeg vil vennligst be politiets representant følge opp saken videre. Vi her i losjen er selvsagt klare til å stille opp i en hver sammenheng som politiet måtte ønske i den videre etterforsknin-gen. Måltidet er her og nå avsluttet, og vi samles alle i salongen etter avslut-ningssangen. Jeg føler det er riktig at vi nå setter oss rolig ned sammen før vi går hjem i kveld.

Dermed var det hele over og brødrene gikk rolig inn i salongen hvor de satte seg i små grupperinger med en kopp kaffe. Samtalene mellom brødrene gikk ikke lett og ledig - kan man trygt si. UM hadde akkurat satt seg ned med kaffe da en kjent stemme påkalte op-merksomheten hans. God kveld, bror UM, dere er kommet til kosestunden i salongen, ser jeg. Jøss, hvorfor kommer du først nå, kjære bror, møtet er jo for lengst over og ettermøtet det samme. Vel det har seg slik at jeg nettopp kom

fra Gardermoen etter mitt opphold i New York de siste ukene og siden jeg kjørte forbi losjen på dette tidspunktet, tenkte jeg at jeg kunne stikke oppom for å se om min gode nabo, bror Arne, var her, så kunne han sitte på med meg hjem. Det var grunnen. Forresten er hele gjengen blitt avholds? Kun kaffe ser jeg.

Vel, svarte UM det har seg slik at vi akkurat nå ikke er i modus til å feire noe som helst. Du har kanskje ikke fått med deg at vi de siste ukene har måttet ty til politiets hjelp for å finne pengene etter Sosialaften vi hadde like før du reiste til New York. Pengene er nemlig søkk borte.

Søkk borte? Det er det verste jeg har hørt. Sosialpengene er ikke borte, ja,

hvis ikke DnB har gått konkurs siden sist jeg var i Norge da. Du vet da vel UM at jeg er kasserer i logen. Du har nå det siste året mast om at jeg måtte ta hånd om logenes penger når det gjelder ettermøtene, og da gjelder vel det også arrangementer slike som Sosialaften. Pengene fra den kvelden tok jeg derfor med meg før jeg dro.

De lå fint telt opp i en konvolutt i skrinet. Jeg la dessuten tilbake kvitter-ingsarkene fra brødrene som jeg vet formannen gjerne vil se for å ha kon-troll på sine matbestillinger. Pengene la jeg som vanlig i bankens safe for senere avhenting. Pengene står nå på konto de.

UM ble helt stille. Så sa han: Du er den beste kasserer vi noen gang har hatt – tusen takk! Det var da så lite, repli-serte kasserer. Jeg har jo bare gjort den jobben du hele tiden har mast om at jeg må gjøre.

Resten av kvelden ble svært så hyg-gelig. Etter å ha informert alle brødr-ene, ble alle som ønsket det påspandert en lille en – selvsagt på UM's bekost-ning. Kunne denne historien ha vært en virkelighet? Kanskje det, men ikke i 56 Johan Middelthon – selv om det noen ganger kanskje kan gå på æren løs også hos oss i visse sammenhenger!

EPILOG:

Det hører med til denne histo-rien at året etter ble vår bror i Privatnevnden utnevnt til Indre vakt, en posisjon han ivaretok til alles beste de neste 2 årene. Eller som vel Jacob Sande skrev: "Ja, slik kan det gå her i verda når berre ein stakkar kjem ut".

Husk logen kan trenge din Grasrotandel!

Bli grasrotgiver!

Finn din mottaker her

VI HAR ALT DU TRENGER

-og mye mer. Besøk vår nettbutikk og se alt vi har å tilby.

Art. nr. 11003/4
Regaliefutteral
Kr 295,-

Art. nr. 11084
Veskeholder
Kr 40,-

Art. nr. 11102
Handlenett
Kr 120,-

Art. nr. 11025
Rødt slips
Kr 135,-

Art. nr. 11085
Pashminasjal
Kr 528,-

**ODD FELLOW
UTSTYR**

***Redaksjonen
ønsker alle brødrene
og deres familier
en fin sommer!***

2019 2. HALVÅR

Dato	Sal	Grad	Merknad offisiell
11.09.	A	0	Kurs i bruk av ny hjemmeside
18.09.	B	0	Fd
25.09.	C	0	Installasjon
02.10.	D	0 ≡	Regnskap/rapport fra nemnder
16.10.	A	0 +	Innvielse
23.10.	B	0	40 års VeJu
30.10.	C		Venneaften
13.11.	A	0	Minneloge
20.11.	D	0	Sosialaften
27.11.	A	0 -	Gradspassing 1. grad
11.12.	B	0	Julemøte

Foreløpig program for høst 2019
Se nettsiden for eventuelle endringer

**HUSK
VENNEAFTEN
30.10.2019 OG
START ARBEIDET NÅ!**

JUBILANTER 2. HALVÅR 2019

05. juni	Torgeir Leet Halvorsen	40
06. juni	Christopher Rayner-Battle	80
19. okt	Jan Petter Christiansen	80
16. nov	Øivind Røsjø	65
25. des	Leif-Herman M. Osa	80

VETERANER 1. HALVÅR 2019

28. mai	Wulff-Pedersen, Christian	40 års VJ
25. mai	Osa, Leif-Herman M.	25 års VJ